"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ମୁଖ୍ୟ ହେଲା ଯୋଗର ଯାତ୍ରା, ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆୟୁଷ ବଢ଼ିବ, ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ ଏବଂ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା, କଥାବାର୍ତ୍ତା ବହୁତ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ୍ ହେବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଦେବତାମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଖୁସିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍- କାହିଁକି ?

ଉତ୍ତର:- କାହିଁକିନା ତୁମକୁ ଏବେ ବହୁତ ବଡ ଲଟେରୀ ମିଳିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଭଗବାନ ତୁମକୁ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେବତାମାନେ ହିଁ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢ଼ାଇବେ । ଏଠାରେ ମନୁଷ୍ୟ, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱୟଂ ପରମାତ୍ମା ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେଉଛ । ତୁମ ଭିତରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସବୁ ଜ୍ଞାନ ଭରି ରହିଛି । ଦେବତାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ ।

ଗୀତ:- ଜାଗ ସଜନିଆଁ ଜାଗ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ନୂଆ ଯୁଗରେ ଦେବୀ ଦେବତାମାନେ ରହିଥାଆନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ଗୁଣ ଦେବତାମାନଙ୍କ ଭଳି ହୋଇଥାଏ । ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଡବଲ୍ ଅହିଂସକ ବୈଷ୍ଣବ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମନୁଷ୍ୟ ଡବଲ୍ ହିଂସକ ଅଟନ୍ତି, ମାରପିଟ୍ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ବିକାରୀ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଏହାକୁ ମୃତ୍ୟୁଲୋକ କୁହାଯାଉଛି, ଯେଉଁଠାରେ ବିକାରୀ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ରହୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଦେବଲୋକ କୁହାଯାଉଛି ଯେଉଁଠାରେ ଦେବୀ ଦେବତା ରହିଥା'ନ୍ତି । ସେହି ଦେବତାମାନେ ଡବଲ୍ ଅହିଂସକ ଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ଯଦି କଳ୍ପର ଆୟୁଷ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ହୋଇଥା'ନ୍ତା ତେବେ କୌଣସି କଥାର ସ୍ମୃତି ନଥା'ନ୍ତା । ଆଜିକାଲି ତ' କଳ୍ପର ଆୟୁଷକୁ କମ୍ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି, କେହି ୭ ହଜାର ବର୍ଷ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ତ' ଆଉ କେହି ୧୦ ହଜାର ବର୍ଷ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ବାବା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଭଗବାନ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଆମେମାନେ ହେଲେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଶାନ୍ତିଧାମ ନିବାସୀ । ଆମେ ସମସ୍ତେ ହେଲେ ରାସ୍ତା ଦେଖାଉଥିବା ପଣ୍ଡା କିନ୍ତୁ ଏହି ଯାତ୍ରାର ବର୍ଣ୍ଣନା କେହି ବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ଗୀତାରେ ମନମନାଭବ ଶବ୍ଦ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ତା'ର ଅର୍ଥ କ'ଣ ? ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେକରି ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଅ । ଏହି କଥା କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ବାବା ଆସି ବୁଝାଇବେ ତେବେ ଯାଇ କାହା ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛ । ଏଠାରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଅଛନ୍ତି, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେବତାମାନେ ରହିବେ । ବାସ୍ତବରେ ତୁମେ ଏବେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛ । ଏହା ହେଉଛି ତୁମର ଈଶ୍ୱରୀୟ ମିଶନ । ନିରାକାର ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ନିରାକାରଙ୍କର ହାତ ପାଦ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲା, କୃଷ୍ଣଙ୍କର ତ ହାତ ପାଦ ସବୁକିଛି ଅଛି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ କେତେ ଶାସ୍ତ୍ର ସବୁ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଚିତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି ବହୁତ ରହିଛି, ଚିତ୍ର ଦେଖିଲେ ମନେପଡିଯାଏ ଯେ ଏହି ଚିତ୍ର ଉପରେ ଏହି କଥା ବୁଝାଇବୁ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଚିତ୍ର ତିଆରି ହେବ । ଏକଦମ୍ ଉପରେ ଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ । ସେଠାରେ କେବଳ ଆତ୍ମା ହିଁ ଆତ୍ମା ଦେଖାଯାଉଥିବେ । ତା' ତଳକୁ ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକ, ପୁଣି ତା' ତଳକୁ ସାକାର ମନୁଷ୍ୟ ଲୋକର ଚିତ୍ର ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ । ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟ କିପରି ଏଠାକୁ ଆସି ପୁଣି ଉପରକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇବା ଉଚିତ୍ । ଦିନକୁ ଦିନ ନୂଆ ନୂଆ ଆବିଷ୍କାର ହୋଇଚାଲିବ । ତେବେ ଯେତିକି ଚିତ୍ର ଅଛି, ସେତିକି ସେବା ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ପୁଣି ଏଭଳି ବି ଚିତ୍ର ତିଆରି ହେବ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତୁରନ୍ତ ବୁଝିଯିବେ । ତେବେ ଏହି ବୃକ୍ଷ ବହୁତ ଜଲ୍ଦି ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିବ । କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ଯିଏ ଯେତିକି ପଦବୀ ପାଇଥିଲେ, ଯେତିକି ଫଳାଫଳ ବାହାରିଥିଲା ତାହା ହିଁ ବାହାରିବ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ପରେ ଆସୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ମାଳାର ଦାନା ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ମାଳାର ଦାନା ହୋଇପାରିବେ । ଯେଉଁମାନେ ନବଧା ଭକ୍ତି କରିଥା'ନ୍ତି ସେମାନେ ରାତି ଦିନ ଭକ୍ତି କରିବାରେ ଲାଗିରହିଥା'ନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହୋଇଥାଏ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ବାହାରିବେ । ରାତି ଦିନ ପରିଶ୍ରମ କରି ଅପବିତ୍ରରୁ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବେ । ଏହି ସୁଯୋଗ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଶେଷକୁ କେହି ରହିଯିବେ । ଡ୍ରାମା ହିଁ ଏହିପରି ତିଆରି ହୋଇଛି । ଏଠାରେ କେହି ବି ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ସବୁଆଡେ ସନ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ହେବ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅଛି ଯେ ଜଣେ କେହି ରହିଯାଇଥିଲେ ତେଣୁ ସିଏ ଉଲୁଗୁଣା ଦେଲେ । ଏହି ଚିତ୍ର ସବୁ ଖବରକାଗଜ ଇତ୍ୟାଦିରେ ମଧ୍ୟ ବାହାରିବ । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ମିଳିବ । ସମସ୍ତେ କହିବେ ଯେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ପୁରା ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତେ ଏଠାକୁ ଦୌଡିବେ । ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଏହିଭଳି ତୁମର ନାମ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଯିବ । ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ହିଁ ନବଯୁଗ କୁହାଯାଉଛି । ନବଯୁଗ ନାମକ ଏକ ଖବରକାଗଜ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀ ବୋଲି ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀରେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁର୍ଗ, ଆବର୍ଜନା ଇତ୍ୟାଦି ରହିବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ' ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ଡେଢ଼ା ବଙ୍କା ହୋଇଯାଇଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସବୁ ତତ୍ତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ଚାଲିବେ । ଏଠାରେ ୫ ତତ୍ତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି । ସେଠାରେ ସବୁ କିଛି ସତୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଥାଏ ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ତତ୍ତ୍ୱରୁ ସୁଖ ମିଳିଥାଏ, ତେବେ ସେଠାରେ ଦୁଃଖର ନାମ ମଧ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ । ତା'ର ନାମ ହିଁ ହେଉଛି ସ୍ୱର୍ଗ । ଏହିସବୁ କଥା ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ହିଁ ବୁଝୁଛ ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଏବେ ଆମେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛୁ

। ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ନିଜ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରୂପୀ ପାହାଚ ଚଢୁଛୁ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛନ୍ତି ଆମକୁ ଜ୍ଞାନର ଆଲୋକ ମିଳୁଛି । ଏବେ ଆମର ଉନ୍ନତି ହେଉଛି କିନ୍ତୁ ଆଉ ସମସ୍ତେ ତଳକୁ ଖସୁଛନ୍ତି । ଏହି ସବୁର ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ ତୁମମାନଙ୍କୁ କରିବାକୁ ହେବ । ଆମର ଶିକ୍ଷାଦାତା ହେଉଛନ୍ତି ଶିବବାବା । ସିଏ ତ' ମନ୍ଥନ କରିବେ ନାହିଁ । ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କୁ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ମଧ୍ୟ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରି ବୁଝାଉଛ । ଆଉ କେହି ତ' ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ବିଚାର ସାଗର ମନ୍ଥନ କରୁନାହାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର କେବଳ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର କଥା ହିଁ ମନେପଡୁଛି । କିନ୍ତୁ ବାବା ଆମକୁ କହୁଛନ୍ତି ପୁରଣା ଦୁନିଆକୁ ଏକଦମ୍ ଭୁଲିଯାଅ । ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି— ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମାନୁସାରେ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏଠାକୁ ଆସି ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରୁଛି ବାକି ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ନେଇଯିବି । ଧର୍ମ ସ୍ଥାପକମାନେ ତ' ନିଜ ନିଜର ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପଛରେ ତାଙ୍କରି ଧର୍ମବାଲା ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର କ'ଣ ମହିମା କରାଯିବ, ମହିମା ତ' ତୁମର କରାଯାଉଛି । ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମକୁ ହିଁ ମୁଖ୍ୟ ହିରୋ-ହିରୋଇନ୍ (ଅଭିନେତା- ଅଭିନେତ୍ରୀ) କୁହାଯାଉଛି । ତୁମପାଇଁ ହିଁ ହୀରାତୁଲ୍ୟ ଏବଂ କଉଡିତୁଲ୍ୟ ଜନ୍ମର ଗାୟନ ରହିଛି । ପୁଣି ତୁମେ ଏକଦମ୍ ସବୁଠାରୁ ଉପରୁ ଏକଦମ୍ ତଳକୁ ଆସିଯାଉଛ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଦେବତାମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ କାରଣ ତୁମକୁ ଲଟେରୀ ମିଳିଛି । ତୁମକୁ ଏବେ ଭଗବାନ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ' ଦେବତା, ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢ଼ାଇବେ । ଏଠାରେ ତ' ମନୁଷ୍ୟ, ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ଏଥିରେ ଫରକ ରହିଛି ନା ।

ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ରାମରାଜ୍ୟ ଏବଂ ରାବଣରାଜ୍ୟକୁ ଜାଣିଛ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଯେତେ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବ ସେତେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବ । ଅଜ୍ଞାନକାଳରେ ଯାହା କିଛି ବି କରିଆସିଛ ତାହା ଓଲଟା ହିଁ ହୋଇଆସିଛି । ଛୋଟ ବୟସରେ ବୁଦ୍ଧି ନାବାଳକ ଥାଏ ତା'ପରେ ପୁଣି ସାବାଳକ ହେବା ପରେ ବୁଦ୍ଧି ଧୀରେ ଧୀରେ ପରିପକ୍ୱ ହୁଏ । ଏହାପରେ ୧୬-୧୭ ବର୍ଷ ବୟସରେ ପୁଣି ନିର୍ବନ୍ଧ କରିଦିଅନ୍ତି । ଆଜିକାଲି ତ' ପିଲାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ନିର୍ବନ୍ଧ କରିଦେଉଛନ୍ତି ତା'ପରେ ଦୁଇ ପରିବାର ଭିତରେ ଦେବା ନେବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଇଥା'ନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ବିବାହ ମଧ୍ୟ କେତେ ରାଜକୀୟ ଢଙ୍ଗରେ ହୋଇଥାଏ । ତୁମେ ସବୁକିଛି ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରିଛ । ଯେତେ ଯେତେ ଆଗକୁ ଯିବ ତୁମକୁ ସେତେ ସେତେ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେବ । ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ୍ ଯୋଗୀ ପିଲାମାନଙ୍କର ଆୟୁଷ ମଧ୍ୟ ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ତୁମକୁ ନିଜର ଆୟୁଷକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ହେବ । ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛନ୍ତି ଯେ ଯୋଗରେ ଆମେ ବହୁତ ଢ଼ିଲା ହୋଇଯାଇଛୁ । ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରହିବା ପାଇଁ ମୁଣ୍ଡ ପିଟୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯୋଗରେ ରହିପାରୁନାହାନ୍ତି । ବାରମ୍ବାର ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏଠାକାର ପିଲାମାନଙ୍କର ଚାର୍ଟ ବହୁତ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ୍ ହେବା ଦରକାର । ବାହାରେ ତ' ବହୁତ ଗୋରଖଧନ୍ଦାରେ ରହୁଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଇ ଏହିଠାରେ ହିଁ ତୁମକୁ ସତ୍ତୋପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଅତି କମରେ ଭୋଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ସମୟରେ, କାମ କରିବା ସମୟରେ ୮ ଘଣ୍ଟା ମୋତେ ମନେପକାଅ ତେବେ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ତୁମର କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯିବ । ଯଦି କେହି କହିବେ ଯେ ମୁଁ ୬-୮ ଘଣ୍ଟା ଯୋଗରେ ରହୁଛି ତେବେ ବାବା ମାନିବେ ନାହିଁ । ଅନେକଙ୍କୁ ଲଜ୍ଜା ଲାଗୁଛି ତେଣୁ ଚାର୍ଟ ମଧ୍ୟ ଲେଖୁନାହାନ୍ତି । କେହି କେହି ତ ଅଧଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟ ଯୋଗ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ମୁରଲୀ ଶୁଣିବା ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରହିବା ନୁହେଁ, ଏହା ଦ୍ୱାରା ତ' ତୁମେ ଧନ ରୋଜଗାର କରୁଛ । ଯୋଗରେ ରହିଲେ ତ' ଶୁଣିବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥାଏ । କେତେକ ସନ୍ତାନ ଲେଖିଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରହି ମୁରଲୀ ଶୁଣିଲି, କିନ୍ତୁ ଏହା କ'ଣ ଯୋଗ ଅଟେ । ବାବା ନିଜେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ବାରମ୍ବାର ଭୁଲିଯାଉଛି । ଯେତେବେଳେ ବି ଯୋଗରେ ରହି ଭୋଜନ କରିବାକୁ ବସୁଛି, ତେବେ ଆପଣ ତ' ଅଭୋକ୍ତା ଅଟନ୍ତି, ପୁଣି ମୁଁ କିପରି କହିବି ଯେ ବାବା ଆପଣ ମଧ୍ୟ ଖାଉଛନ୍ତି, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଖାଉଛି । କେତେ କ୍ଷେତ୍ରରେ କହିଥା'ନ୍ତି ଯେ ବାବା ସାଥିରେ ଅଛନ୍ତି । ତେବେ ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା ଯୋଗର ଯାତ୍ରା । ତେବେ ମୁରଲୀର ବିଷୟବସ୍ତୁ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଅଲଗା । ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରହିଲେ ହିଁ ପବିତ୍ର ହୋଇଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ଆୟୁଷ ବଢ଼ିଥାଏ । ବାକି ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ମୁରଲୀ ଶୁଣିବା ସମୟରେ ତ' ବାବା ଏହାଙ୍କର ଶରୀରରେ ଥିଲେ ନା । ମୁରଲୀ ଶୁଣିଲେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ ନାହିଁ । ଏଥିପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ବହୁତ ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଯୋଗ କରୁନାହାନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରହୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା, କଥାବାର୍ତ୍ତା ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଅଲଗା ହୋଇଯିବ । ତେବେ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରହିଲେ ହିଁ ତୁମେ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହେବ । କିନ୍ତୁ ମାୟା ଏପରି ଯାହାକି ଏକଦମ୍ ବୋକା କରି ଦେଇଥାଏ । ଅନେକଙ୍କର ପୁରୁଣା ବେମାରୀ ଦେଖାଦେଇଥାଏ । ଯେଉଁମାନଙ୍କର ମୋହ ନଥାଏ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପୁଣି ମୋହର ଜାଲରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇଯାଆନ୍ତି ତେବେ ଏହା ବହୁତ ପରିଶ୍ରମର କାମ । ମୁରଲୀ ଶୁଣିବାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଅଲଗା । ମୁରଲୀ କେବଳ ଧନ ରୋଜଗାର କରିବାର ପନ୍ଥା, ଏହା ଦ୍ୱାରା ଆୟୁଷ ବୃଦ୍ଧି ହେବ ନାହିଁ, ପବିତ୍ର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ବିକର୍ମ ମଧ୍ୟ ବିନାଶ ହେବ ନାହିଁ । ମୁରଲୀ ତ' ବହୁତ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ପୁଣି ବିକାରରେ ମଧ୍ୟ ବୁଡିରହିଛନ୍ତି । ସତ୍ୟ କଥା କହୁନାହାନ୍ତି ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯଦି ପବିତ୍ର ନ ରହିପାରିବ ତେବେ ଏଠାକୁ କାହିଁକି ଆସୁଛ ? କହୁଛନ୍ତି ବାବା ମୁଁ ଅଜାମିଳ ସଦୃଶ ପାପୀ ଅଟେ, ତେଣୁ ଏଠାକୁ ଆସିଲେ ହିଁ ପବିତ୍ର ହେବି ନା । ଏଠାକୁ ଆସିଲେ ହିଁ କିଛି ସୁଧାର ହେବ, ନଚେତ୍ କେଉଁଠାକୁ ଯିବି । ନିଜକୁ ସୁଧାରିବା ପାଇଁ ଏହା ହିଁ ତ ଏକମାତ୍ର ରାସ୍ତା ଅଟେ । ଏଭଳି ମଧ୍ୟ ଅନେକ ଆସୁଛନ୍ତି, ତେବେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ସମୟରେ ଜ୍ଞାନର ତୀର ଲାଗିଯିବ । ବାବା ଏହି ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ (ମଧୁବନ) ପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି- ଏଠାକୁ କେହି ଅପବିତ୍ର ଆସିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ଏହା ତ' ଇନ୍ଦ୍ରସଭା ଅଟେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ' ଆସିଯାଉଛନ୍ତି, ଦିନେ ନା ଦିନେ ଏହି ଅଧ୍ୟାଦେଶ ଜାରି ହେବ ଯେ, ଯେବେ ପକ୍କା ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଦେବ ତେବେ

ଯାଇ ଏଠାକୁ ଆସିବାକୁ ଅନୁମତି ମିଳିବ । ସେତେବେଳେ ବୁଝିଯିବେ ଏହା ଏଭଳି ସଂସ୍ଥା ଅଟେ, ଯାହାକି କୌଣସି ଅପବିତ୍ର ଭିତରକୁ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଏହା କାହାର ସଭା, ଆମେ ଭଗବାନ, ଈଶ୍ୱର, ସୋମନାଥ, ବବୁଲନାଥଙ୍କର ପାଖରେ ବସିଛୁ । ସିଏ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି । ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଯେବେ ବହୁତ ଲୋକ ଆସିଯିବେ ତେବେ ପୁଣି କୌଣସି ହଙ୍ଗାମା ଆଦି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ଧରମର ଯେଉଁମାନେ ହୋଇଥିବେ ସେମାନେ ବାହାରିଆସିବେ । ଆର୍ୟ୍ୟ ସମାଜୀ ମଧ୍ୟ ହିନ୍ଦୁ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନେ କେବଳ ନିଜର ମଠପନ୍ଥକୁ ଅଲଗା କରିଦେଇଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ' ଦେବତାମାନେ ରହିବେ ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ହିନ୍ଦୁ । ବାସ୍ତବରେ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ କିଛି ନାହିଁ, ଏହି ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନ ତ' ଦେଶର ନାମ ଅଟେ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଉଠିବା, ବସିବା, ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଛାତ୍ରମାନଙ୍କର ପାଠ ମନେରହିବା ଦରକାର ନା । ସମସ୍ତ ଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ତୁମର ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି । ଦେବତା ଏବଂ ତୁମ ଭିତରେ ଅଳ୍ପ କିଛି ଫରକ ରହିଛି । ଯଦି ତୁମେ ପକ୍କା ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହୋଇଯିବ ତେବେ ତୁମେ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର କୁଳର ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ଏହିଭଳି ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ତୁମେମାନେ ଦେବତା ହେବା ଏହା ନିଧାର୍ୟ୍ୟ ଅଟେ । ତୁମେ ସେତେବେଳେ ଦେବତା ହେବ ଯେତେବେଳେ ତୁମର କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ହେବ । ଶିବବାବା ତୁମକୁ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ କରୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଜ୍ଞାନ ଅଛି ନା । ସିଏ ତୁମକୁ ଦେବତା କରୁଛନ୍ତି, ତୁମେ ଦେବତା ହେଉଛ । ତୁମେ ପ୍ରଥମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇ ପୁଣି ଦେବତା ହେବ, ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମକୁ ଏହି ଅଳଙ୍କାର କିପରି ଦେବେ । ଏବେ ତୁମେ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅଟ ପୁଣି ତୁମେ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ କୁଳରେ ଆସିବ, ସତ୍ୟଯୁଗ ବୈଷ୍ଣବ କୁଳ ଅଟେ ନା । ତେଣୁ ତୁମକୁ ଏହିଭଳି ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମକୁ ତ' ବହୁତ ମିଠା ହେବାର ଅଛି, ଓଲଟା ପାଲଟା କଥା କହିବା ଅପେକ୍ଷା ନ କହିବା ଭଲ । ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅଛି- ଦୁଇଜଣ ଲଢେଇ କରୁଥିଲେ, ଜଣେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ କହିଲେ ମୁଖରେ ମୁହଲରା (କପଡା ବିଣ୍ଡା) ଦେଇଦିଅ, ଏହାକୁ କେବେ ବାହାର କରିବ ନାହିଁ, ତେବେ ଏଭଳି କରିଲେ କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ମିଳିବ ନାହିଁ । ୫ ବିକାରକୁ ଜିତିବା କୌଣସି ମାଉସୀ ଘର କଥା ନୁହେଁ । କେହି କେହି ତ' ନିଜର ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି— ମୋ ଭିତରେ ବହୁତ କ୍ରୋଧ ଥିଲା, ଏବେ ବହୁତ କମ୍ ହୋଇଗଲାଣି । ତେଣୁ ତୁମକୁ ବହୁତ ମିଠା ହେବାକୁ ପଡିବ । କାଲି ତୁମେ ଏହି ଦେବତାମାନଙ୍କର ଗୁଣର ଗାୟନ କରୁଥିଲ, ଆଜି ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଆମେ ହିଁ ଦେବତା ହେବୁ, କିନ୍ତୁ କ୍ରମାନୁସାରେ ହିଁ ଦେବତା ହେବୁ । ଯିଏ ସେବା କରିବେ ତାଙ୍କର ନାମ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବାବା କହିବେ । ସେଥିପାଇଁ ତୁମକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ କିଛି ଜାଣିନଥିଲି, ଏବେ କେତେ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି । ଯେଉଁମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ଧାରଣ କରୁନାହାନ୍ତି ତାଙ୍କର ଖବର ମଧ୍ୟ ଆସୁଛି । ବାବା ୟାଙ୍କ ଭିତରେ ତ' ବହୁତ କ୍ରୋଧ ରହିଛି, ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ଯଦି ଇଏ ଆତ୍ମିକ ସେବା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ତେବେ ସ୍ଥୂଳ ସେବା କରନ୍ତୁ । ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରହି ସେବା କଲେ ମଧ୍ୟ ଅହୋ ସୌଭାଗ୍ୟ । ତେଣୁ ପରସ୍ପରକୁ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ଦିଅ । ଯୋଗରେ ରହିଲେ ବହୁତ ବଳ ମିଳିବ । ପୁଣି ଚାର୍ଟ ମଧ୍ୟ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଚାର୍ଟ ଦେଖିଲେ ସବୁ ଜଣାପଡିଯାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ବାବା ସାବଧାନ କରାଉଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଶ୍ୱରେ ସମସ୍ତେ ଶାନ୍ତି ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବିଶ୍ୱରେ କେବେ ଶାନ୍ତି ଥିଲା । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଅଶାନ୍ତିର କୌଣସି କଥା ରହିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ମିଠା ବାବା ଏବଂ ମିଠା ପିଲାମାନେ ସାରା ବିଶ୍ୱକୁ ମିଠା କରୁଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ମଧୁରତା କାହିଁ, କେବଳ ମୃତ୍ୟୁ ହିଁ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଚାଲିଛି । ଏହି ଖେଳ ଅନେକଥର ହୋଇଛି ଏବଂ ଏହିଭଳି ହୋଇଚାଲିବ । ଏହାର ସମାପ୍ତି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର ଘୂରିଚାଲିଛି । ଆଚ୍ଛା!

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ବିକର୍ମ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ବା ଆୟୁଷକୁ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ନିଶ୍ଚିତ ରହିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହେବ ସେଥିପାଇଁ ଅତି କମରେ ୮ ଘଣ୍ଟା ଯୋଗର ଚାର୍ଟ ରଖିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଦେବତାମାନଙ୍କ ଭଳି ମିଠା ହେବାକୁ ପଡିବ । କୌଣସି ଆଲତୁ ଫାଲତୁ କଥା କହିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ କିଛି ନ କହିବା ଭଲ । ଆତ୍ମିକ ସେବା ବା ସ୍ଥୂଳ ସେବା କରିବା ସମୟରେ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ରହି ପାରିଲେ ଅହୋ ସୌଭାଗ୍ୟ କୁହାଯିବ ।

ବରଦାନ:- ଈଶ୍ୱରୀୟ ରସର ଅନୁଭବ କରି ଏକରସ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହୁଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ରସର ଅନୁଭବ କରି ନିଅନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଦୁନିଆର ସବୁ ରସ ଅର୍ଥାତ୍ ଖୁସି ଫିକା ଲାଗିଥାଏ । ଯେହେତୁ ଈଶ୍ୱରୀୟ ରସ ସଦାସର୍ବଦା ଏକାଭଳି ମିଠା ଲାଗିଥାଏ ତେବେ ଗୋଟିଏ ଆଡକୁ ଧ୍ୟାନ ଯାଇଥାଏ ନା । ଅତି ସହଜରେ ଗୋଟିଏ ଆଡେ ମନ ଲାଗିଯାଏ, ପରିଶ୍ରମ ପରିବାକୁ ପଡେ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହ, ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗ, ବାବାଙ୍କର ସଂଗ ଏବଂ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହେଉଥିବା ସର୍ବପ୍ରାପ୍ତି ସହଜରେ ସ୍ଥିତିକୁ ଏକରସ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଥିର କରି ଦେଇଥାଏ । ତେବେ ଏହିଭଳି ଏକରସ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସମସ୍ତ ଆବର୍ଜନାକୁ ନିଜ ଭିତରେ ସମାହିତ କରି ରତ୍ନ ବିତରଣ କରିବା ହିଁ ମାଷ୍ଟର ସାଗର ହେବା ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****

ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ସମାନ ହେବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ପୁରୁଷାର୍ଥ:-

ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ନିଜର ସୁଖର ସାଧନ ଗୁଡିକୁ, ଆରାମକୁ, କୌଣସି ବି କଥାକୁ ଆଧାର କରିନଥିଲେ, ସଦା ସର୍ବଦା ସର୍ବ ପ୍ରକାରର ଦୈହିକ ସ୍ମୃତିଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଅର୍ଥାତ୍ ନିରନ୍ତର ଜ୍ୟୋତି ସ୍ୱରୂପ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ସ୍ନେହରେ ବୁଡି ରହୁଥିଲେ, ସେହିଭଳି ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କର । ପରମାତ୍ମା ଯେପରି ଜ୍ୟୋତି ସ୍ୱରୂପ ଲାଇଟ୍-ମାଇଟ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଲୋକ ଏବଂ ଶକ୍ତିର ସ୍ୱରୂପ ଅଟନ୍ତି ସେହିପରି ଜ୍ୟୋତି ସ୍ୱରୂପ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଭଳି ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଲାଇଟ୍-ମାଇଟ୍ ସ୍ୱରୂପ ହୁଅ ।